

Zalim Size Yakıştır İzmihlal

— kul mehmet · 14 Şubat 2016

Yaşadığımız o an sanki kıyamet
Yaşadığımız an an değil nefretten bir an
İçinde yaşarken binlerce can
Gözsüz başlar içinde nefreti göğsünde
Çökmüş yollar evler gönüller bebeler
Nefrete koşan yollar çaresizlik içinde
Sen bir yerde ben bir yerde
Gönüllere çekilmiş kapkara perde
Toz toprak içinde binlerce adam
Adam içinde binlerce lanet kaynarken
Kaynayan lanet üstüne dökülür buzdan kayalar
Donarken nefret yeryüzünde başlar güzel aylar
İftihar edilecek şey yürekteki iman
Coşar gönüllerde vatan toprağında her an
İman ne güzel demişti nefreti yık
Gönüller gülsün artık
Görsünler bakalım kimler uyanık
Birazda onlar gezsin gönülleri yanık
Az da biz gezelim bağı açık
Olmasak ta bizler kaçık
İman ile yaşarız
Yolumuza iman ile bakarız
Nefrete çok güzel el ele yumruk çakarız
Düşmez bu millet
Yaşatılmaz ona illet
Karşı çıkmanın olur maliyeti size yüksek
Yer iman gök iman ile coşar yeryüzünde olmaz tümsek
Bir kuru parça olsa da beraber yeriz tatlı gelir ekmek
Hiç bırakılıp gidilir mi söylesen vatani olur mu gitmek
Vatani olmayanın gitmesi gerekir hayâsızlar yönünü bilmemek
Bilmezse yönünü mezara çevrilir biter hayâsızca ürümek
Müslümandır imanı ile yaşayan Müslüman
Söyleyin Müslüman değildir ağlatan ağlayan
Müslüman değildir nefreti ile coşan koşan
Müslüman bir an sarsılsa da nefrete kanmaz

Nefret ile karnını doyurmaz
Başlar birazda vatanında olmayanın edepsizce velvelesi
Onlar için yoktur gelecek zaman istiklal el ele
Biraz sonra akacaklar iman ile coşup gelen sele
Helak etmek isterken olurlar helak
Boşa gider nefrete sarılmaları hırsları hele bak helke bak
Ne de hoş boğuluyor iman selinde ahmak
Sana izin verir miyiz vatandan bir parça ey avanak salak
Birlik kardeşlik iman yetiştirdi imdadımıza o her an
Yazık olsa da vatanının nurlu evladına
Vatan verilmez bölünmez şahadetle ölünp gidilmez
Çıkarır mıyız sizi sabaha
Önünüzde yakarız çıkamazsınız ateşten vaha
İzin verilir mi ihlalinize nefretinize
Konuşamazsınız olur dilleriniz lal
Yok, size toprağımızda istiklal
Git toprağında kur sana yakışmaz ya istiklal
Sana yakışır izmihlal
Yaşamak yaraşır siz pürmelâl melal
Ne hoş yakışıyor size feryat
Hazansız solarsınız her sabah
Matemi yaşamak artık senin hakkın
Ölüm şimdi cehennemle sana daha yakın

Mehmet Aluç-Kul Mehmet-

İzmihlal: Çöküntü

Melal: Can sıkıntısı, usanç